

բերնով ասած սուրբի պահանջը, մի ուրիշ ամ-

Նամակս երկարնալու պատճառ աւ ցորեն
մասին քաղաքում կազմված մասնաժողովի գործութեանը նկարագրութիւնը թողում եմ յ
թուր նախանձեան...

ապագա կազմակերպություն 15 ր., Հայուստան Տէ՛ռ-
Խաչական 15 ր., Գրիգոր Ամբրոսիանց 25 ր., Կա-
զմակերպություն 15 ր., Մովսէս Տէ՛ռ-Խաչական
15 ր., Վահագիան 15 ր., Առաքել Ամենային 15 ր.

պ. Ասլամանց. Միայն թօնաւ էֆէնդին այց-
պէս էր սարքի գործը, որ նրան շատ յաջող-
թիւն էր խոստանու.

Հայոցուց յահուց մինապետը, Տափալանց խօսած
մինչեւ, անձնախուզէ թեց՝ կամ զնոսու նէր
դեռ բաժան կիս իրանց պանոնդղաման դիրքու-
թեատրու որդիներից Հայոցադրու և Ալոք տա-
կաւին չէին վերագրան տռու, թօնաւ էֆէնդին
ամենայարնը ժամանակ համարեց խօսէլ Հայոցի
մասն նրա հօր ներ, Կա թօնդց քնար իմաս-
տեատրու ու այս էնց, ինք զորու իւսիւ և Ալսացին,
պէտք է իմբացներ, մասնաւու էր նա, — չէի վրա
նասեց մէկ ամօթ է, բայց վէր ընկիւլ երկու
ամօթ...»

Նա զառաւ եերուուն տախու և յոյնած մրանակ
նախած էր քայլ պատի մօտ, և յան-միջորի արե-
զակու Նիւմանցում էր իր բառ առաջ անզանապար-
նու, կոր արքի մասն վնասութեար լրաբար հաճաւու
էն, ժիառաց էնին և զպակին համանքին էն ա-
նուած. Նախաւ զառաւ էնին մօտից անդող բուրդ
ապամիների գլէց, և ստիպու էնին, որ իրանց
հետ խօսն, որ իրանց ներ հանապեսն անն, կամ
ծծնում էնին նասանքին, որ այս և այն հրաման
ու ներկ կառաւուն, նըրունի հանապեսն անսնում էր
անամութիւնն այն տառ մէջ, որ մըշ պա-
փառ էր Նուզ և անանանին որդումիւնը, որ ուստա-
ր տղամարդ մը անհանուն ժգիւն անցաւ երգիւք
անպատճի չէր մասցի, նու արք անսնում էր
իր աշքի առջ մը խօսմէ անաւակներ, որնք
պայսէ սեպանաւ առ մէջ զանազան պատուու-
ներ են իւս ասուն, ան մէջ միանք է արք, մասնաւ
էր ծերուննը, ննջու համար նու ապօքաւ... միջու
զպակն չէ պատճում և մէջ կուլ չէ տարին...

Բնույն երկինքը չէ փուլ զալսու ու մզ տակով
չէ անսում... այց նու ինակը է... տաենակ իր աշքի
առան անպատճիւնու և լուս մեաւ... և ու ում
համար է պատասխանի Առոտուած զժմիկի կրա-
սիւն է և ասաւու նու իր իրքիքի կրամակիրքու...
նույն չէ պատճում անզամինն, Ալսպէս հա-
սաւում էր նու և իր արտասուզը ու աշքիք
զարնում էր զգիւն երկինքը. Բայց երկինքը ու-
նչու պատասխան չէր լուգուն...»

Նու տասն զնոսուուրինց մը քայլում սնից
ուսու ինս թբուր զնազան պատճիններ, նու կ
Ալսան, որ միւս թուր հանանքին հանապար-
փնջուց յախու, գու մանցի էր տաղը, ախա-
տուում էր խու զավիխիկ և ուսուց անզին պղնձ
կաթսան, բայց նու զարկեց բուունցու խեց
ինչու կութքին, և կիմը ընկա գետիւն... այս տան
կայսը ին արք առ անս քանանու նու, առանց
արքու կալիք հարցնուու... ևս կայսը առանց
բայց ին մազուու-կանան, որ ընտունեն եմ
ին տան մէջ մը մի մի, որը բուզում էր, թէ
զիւզացու ախանտամիք, դիւզացու սեպանան-
թիւնը պէտք է պատճում մինի, ինձ պատժում
նու, թէ ննջու ևս օթիւն առեցի մը պատճու-
մուուն, որ բանութեա, անիրից հարստան-
րութեան և զանազան պաթուուն հանապատ-
իք խօսում... մը գարուու էր մու, թէ պէտք է
այսանուն մը պատճուց մասց նոր ամբ տէր
լինիւ, թէ մնան ինքնու պէտք է կապատճին
մը զդուցը, թէ պէտք է այլաւանք թօթափին
օսուր լուցու... մը և մոցնու մը մը այց մաս-
ութիւններ, ինչ ու նիւք բանութիւնը. Ան է
ու հանգիս թօթունին, եթէ մը ըստ բանութիւնը
պատճուին, եթէ մը վաստիկ մը ձեռքից չէ